

αἴτιον τῆς παραλείψεως τῆς λεπτομερείας ταύτης οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ χώρου τὸν ὁποῖον διέθετεν ὁ σφραγιδολύφος. Τοῦτο

Εἰκ. 4-5. Ὁ Ἀσκληπιὸς τοῦ Θρασυμήδους ἐπὶ νομισμάτων τῆς Ἐπιδάουρου.

ἀποδεικνύουσιν ἕτερα ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς νομίσματα τῶν Ἐπιδαυρίων κοπέντα ἐπὶ Ἀδριανοῦ, Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς καὶ Μ. Αὐρηλίου¹, φέροντα δὲ μόνον τὸ αὐτὸ ἀπαραλλάκτως ἄγαλμα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ κυνὸς (εἰκ. 4 καὶ 5), ὡς ἐκ τοῦ μείζονος χώρου ὃν εἶχεν ὁ τὸν ναὸν παραλείψας ἐνταῦθα σφραγιδολύφος.

Ἐτι λεπτομερέστερον καὶ ἀκριβέστερον παριστῶσι τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ τὰ ὠραῖα (τοῦ 323—240 π. Χ.) ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν Ἐπιδαυρίων (εἰκ. 6), ὧν ὁ τύπος συμφωνεῖ μέχρι τῶν ἐλαχίστων πρὸς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ ὑπὸ τοῦ Πausανίου, συμφωνεῖ δ' ἐπίσης ἐντελῶς καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἐν τῷ ναῷ Ἀσκληπιόν².

Εἰκ. 6. Ὁ Ἀσκληπιὸς τοῦ Θρασυμήδους ἐπὶ ἀργυροῦ νομίσματος τῆς Ἐπιδάουρου.

¹ Imhoof-Blumer καὶ P. Gardner ἐνθ. ἀν. 2.

² Ὁ αὐτὸς λόγος, τῆς ἐλλείψεως τοῦ χώρου, ἠνάγκασε τὸν σφραγιδολύφον νὰ δηλώσῃ δι' ἀπλῶν μὲν σημείων τὰ ἐν τῷ αὐτώματι τοῦ ναοῦ ἄγάλματα, τὴν δὲ πρόσοψιν τοῦ ναοῦ ὡς τετράστυλον καὶ οὐχί, ὡς πράγματι εἶναι, ἐξάστυλον. Διότι, ἂν προσέθετε καὶ τοὺς ἐλλείποντας κίονας τῆς προσόψεως, τότε δὲν θὰ ἔμενεν αὐτῷ χώρος πρὸς ἀπεικόνισιν τοῦ ἐν τῷ σηκῷ ἀγάλματος. Τοιαῦται παραλείψεις εἶναι τι συνηθέστατον, ὡς καὶ εὐνόητον, ἐπὶ τῶν τοιούτων νομισματικῶν τύπων.